

Народня Справа

Український тижневий часопис.

Ч. 7. (20).

Львів, дня 24. лютого 1929.

Рік II.

АДРЕСА: „Народня Справа“, Львів, вул. Боїмів 4. — — — — — Телефон 30—13.

Наші колядники.

Цей образок малюк колядників дістали ми в Костополя на Волині, з такою дописою:

Перший раз у нас в Костополі цього року агітувалися діти: малі хлопці і дівчатка і ходили колядувати на користь місцевої читальні „Просвіти“. Завдяки Миколі Трофимчуку, скарбникови читальні, ці діти дуже поважно зайняли колядою і з гордістю заявляли в кожній хатині, що йдуть колядувати на читальню, а «єдин здивований і зацікавлений господар, слухаючи гарних українських колядок, і довідавшись на яку ціль іде їх коляда, з пошаною докладав ще пару грошів до того, що мав дати.

Багато праці доклав і п. Пилип Лашук, бувший учитель, котрий хоч сам живе в клопотах з тяжкої праці рук, не жалував труду і часу і навчав дітей гарних українських колядок. Діти заколядували 57 зол. котрі віддали на руки скарбника читальні, а свого опікуна, Миколи Трофимчука. Місцеве селянство прихильно віднеслося до наших малюк колядників і складало їм щирі подяки в кожній хатині. Колядували слідуєчі діти: Ганна Захарчук, Настуня Токарська, Надія Олексійчук, Настуня Шимосюк, Івга Трофимчук, Грицько Мельник, Олексій Коврижук, Мефодь Трофимчук, Петрусь Левчук, Михалко Сергєєв, Василь Шимосюк, Петрусь Олексійченко, Олексій Кондратюк.

Щастя Боже, кохані діти в вашій праці, щира подяка Вашим батькам, а також п. Миколі Трофимчуку і п. Пилипові Лашуку. А Вам всім, маленькі громадяне, бажаємо й надалі сили і завзяття на тій дорозі на котру Ви вийшли в Велике Свято Народження Христа з співами і веселими личками, а дорога та веде до великої ясної цілі, до щастя і кращої долі нашого народу і цілого рідного краю.
Вдячний селянин.

вже не відновив. Корова згинула 4 лютого, то є тоді, коли п. М. Дашавський вже не був нашим передплатником (перервав на 19 днів!), отже за допомога йому не належиться. Хай ще і цей примір буде для всіх осторогою, щоби ніхто не переривав передплати ані на один день.

Присилайте посвідки.

Просимо п. Михайла Сенишина з Надітич п. Пісочна і п. Романа Шмігельського з Каменя пов. Калущ, прислати нам посвідки від уряду громадського і від оглядача худоби, в тій посвідці має бути написано, на що і в котрім дни згинула корова. Без таких посвідок за допомоги не можемо признати.

Засуд смерти

Ми писали, що у Львові судять другий раз двох українських студентів, І. Вербицького і В. Атаманчука, яких підозрівали, що вони в осени 1926 року вбили львівського шкільного куратора Собіньського. Їх минулої весни засудили обох на смерть, але Найвищий суд у Варшаві скасував цей присуд, бо на Собіньського впаив лише один стріл, отже не могли бути два вбийники. Тепер відбулася друга розправа і скінчилася тим, що цим разом на смерть засудили Івана Вербицького (9 голосами проти 3), а В. Атаманчука на 10 літ тяжкої в'язниці.

Коли проголосили цей засуд, всі українці, які були на судовій салі, були зворушені до сліз, а родина засуджених і багато знайомих голосно плакали. Лише по неукраїнцях, які були на салі, було пізнати велику втіху.

Оборонці - адвокати засуджених і засуджені внесли знову зажалення неважності до Вищого Суду.

—o—

Інваліди зможуть ще зареєструватися.

В польській соймі у Варшаві приготавлиється закон, після якого всі незареєстровані інваліди будуть могли зареєструватися та жадати інвалідської ренти.

Пізніше повідомимо, як і ба буде реєструватися.

—o—

37 запомог по 120 золотих.

Кому признаємо 37-у запомогу?

Михайло Іваницький Гальчин, Мефкова пов. Ліско, був педиком в 1928 р., а дня 31 рилслав 850 з. на дальшу

передплату. Корова згинула 8 лютого 1929.

Тому, що цей передплатник в день випадку був більше, як місяць, передплатником „Народної Справи“, признаємо запомогу 120 зол. Виплатимо за 14 днів.

Кому не признаємо запомоги?

П. Микола Дашавський, Козьова пов. Сколе заплатив 15 листопада 2 зол., отже був передплатником до 15 січня, а потім передплати

